

[Finansministeren.]

mand averterer efter indskydere til at være medspillere på et eller andet stort system. Jeg vil gerne hertil sige, at i tipsloven er tipsklubber overhovedet ikke omtalt, og spørgsmålet må altså afgøres ud fra sagens natur.

Det, at f. eks. arbejdere på en arbejdsplads bliver enige om at tippe i fællesskab, er naturligvis ikke ulovligt, og jeg tror iøvrigt, at det er en ganske overordentlig almindelig fremgangsmåde, hvorefter de enkelte tipper for et beløb mellem 1 kr. og 2 kr. om ugen. Det er ikke ulovligt, og dette må også gælde, selvom en af kammeraterne påtager sig ulejligheden med udfyldning af kuponer, indsamling af penge m. v. og eventuelt derfor modtager et ubetydeligt vederlag af de andre.

Det, der er farligt, og det, man formentlig vil ramme, er de „klubber“, der stiftes på foranledning af en person, som derigennem vil skaffe sig en indtægt, således at denne hans virksomhed får en erhvervsmæssig karakter. Rent faktisk er sådanne klubber dannet, og der annonceres i stort omfang om tilgang til klubberne. Fremgangsmåden er som oftest den, at annonøren averterer efter indskud til spil efter et eller andet større system, idet han som sit vederlag forbeholder sig enten et fast beløb pr. indskyder eller en vis procentdel af de eventuelle gevinster.

Jeg har drøftet med mine embedsmænd, om man kan ramme disse klubber, eller rettere deres ledere, på grundlag af den nugældende lov; man anser det for tvivlsomt. Ganske vist har Højesteret med hensyn til totalisatorspillet statueret, at modtagelse af indskud gennem kiosker og budcentraler mod vederlag er ulovligt efter totalisatorloven, men det er et spørgsmål, om forholdene ved tipningen helt vil kunne sidestilles hermed. Iøvrigt var den nævnte højesteretsdom afsagt med dissens; den er omtalt i Ugeskrift for Retsvæsen 1939, side 696.

Det vil formentlig være det forsigtigste at give et tillæg til tipsloven, gående ud på, at det — bortset fra de autoriserede forhandlere — under straf af bøde skal være forbudt at modtage indskud til tipning mod vederlag, når denne virksomhed har en erhvervsmæssig karakter.

Jeg vil gerne i det udvalg, som jeg foresætter nedsat, drøfte dette spørgsmål nærmere, og udvalget og jeg vil sandsynligvis kunne opnå enighed om en lovændring til imødegåelse af tipsklubberne.

Når der til slut i forslaget peges på, at spørgsmålet om overskuddets anvendelse og

statskassens økonomiske interesse i spillet bør gøres til genstand for ny overvejelse, skal jeg bemærke, at det jo ikke heraf fremgår, i hvilken retning de nye overvejelser bør gå. Men dels var disse spørgsmål genstand for megen debat, inden loven blev vedtaget, og dels må jeg nok have lov til at mene, at det er meget lidt rimeligt allerede nu, da der end ikke foreligger et afsluttet regnskab for det første spilleår, at ville ændre reglerne om overskuddets anvendelse, før disse er trådt i kraft.

Jeg skal til slut sige, at det jo ikke på nogen måde kan bestrides, at tipningen er blevet en større succes, end man havde forventet ved dens start, og at tipningen efter min opfattelse ikke vil kunne holdes i det nuværende vældige omfang. Når den første store interessebølge har lagt sig, vil tipningen, som det var tilfældet i Sverige, falde i leje. Det er min opfattelse, at en vis ro omkring tipningen vil kunne medvirke hertil, og her tænker jeg såvel på pressens interesse som på den megen offentlige debat om spørgsmålet.

Det er højst rimeligt, at loven om nogle år bør optages til revision af hensyn til overskudsfordelingen på grund af, at overskuddet — i hvert fald for øjeblikket — tyder på at overskride det anslåede beløb med adskillige millioner kroner, men man har jo dog for øjeblikket et for spinkelt grundlag at arbejde på. Jeg vil iøvrigt gerne føje til, hvad overskuddets fordeling angår, at det udtrykkelig i loven er fastlagt — såvidt jeg erindrer, satte vi det ind ved anden behandling —, at fordelingen af overskuddet sker på basis af indstilling fra de pågældende ministre, men med tilslutning af tingenes finansudvalg.

Der er endnu kun tippet i 21 uger, og det første regnskab afsluttes først den 30. juni 1950. Hvis loven skal ændres, bør man dog vist have nogle flere erfaringer at bygge på og ikke nogle hektiske uger, der intet sikkert kan sige om den fremtidige udvikling herhjemme.

Jeg skal da — efter at have fremsat disse betragtninger og givet de oplysninger om tipstjenestens hidtidige omfang, som jeg har været i stand til — gerne igen fremhæve, at jeg naturligvis intet har imod, at der i dette høje ting nedsættes et udvalg, hvor de spørgsmål, som det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard og med ham andre her i tinget har særlig interesse for i forbindelse med tipningen, kan blive drøftet og belyst. Men jeg vil for det første fremhæve, at A/S Dansk Tips-tjeneste i henhold til den af rigsdagen vedtagne lov har fået koncession for 5 år. Jeg